

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 981/2021
30.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Живорада Лекића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К број 12/20 од 23.10.2020. године, (која је исправљена решењем истог суда К број 12/20 од 28.05.2021. године) и Апелационог суда у Крагујевцу КжI 237/21 од 17.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К број 12/20 од 23.10.2020. године, (која је исправљена решењем истог суда К број 12/20 од 28.05.2021. године) и Апелационог суда у Крагујевцу КжI 237/21 од 17.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К број 12/20 од 23.10.2020. године, окривљена АА, између осталих, оглашена је кривом због извршења кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од 11 месеци, и одређено да ће казну затвора издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, а да просторије у којима станује не сме напушати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљена једном у трајању од преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, с тим да јој се у изречену казну затвора урачунава време проведено у притвору од 13.04.2011. године до 17.05.2011. године.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећенима је досуђен имовнскоправни захтев и то: „Шумадији лек“ а.д. из Чачка износ од 37.037.510,87 динара, „Југохемији фармација“ а.д. из Београда у износу од 6.928.641,66 динара, „Велефарму“ д.о.о. из Београда износ од 3.149.414,00 динара, „Ветфарму“ а.д. из Пожеге износ од

2.633.869,40 динара, „Нелту“ д.о.о. из Београда, износ од 694.656,85 динара, „Фармалогисту“ д.о.о. из Београда износ од 372.459,38 динара, „Делта ДМДУ“ д.о.о. из Београда износ од 34.260,39 динара, „Alstar distribution“ д.о.о. из Београда, износ од 73.198,00 динара и Републици Србији износ од 14.817.554,00 динара, па је обавезана окривљена АА, солидарно са осталим окривљенима – ББ и ВВ, да исплати наведене новчане износе у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, док су за вишак оштећени упућени на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Наведеном пресудом на основу члана 261. и 264. ЗКП обавезана је окривљена АА да суду плати на име паушала износ од 10.000,00 динара, као и трошкове унапред исплаћене из буџетских средстава суда укупно 168.804,00 динара у року од 30 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Наведена пресуда исправљена је решењем Вишег суда у Крагујевцу К број 12/20 од 28.05.2021. године, тако што је одређено да се у изреци пресуде, у ставу I на петој страни, у првом ставу и образложењу пресуде на 64 у другом ставу, бришу речи „и Републици Србији износ од 14.817.554,00 динара“, док је у престалом делу пресуда остала неизмењена.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КжI 237/21 од 17.05.2021. године, одбијене су као неосноване, између осталих, жалбе Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, бранилаца окривљене АА, па је пресуда Вишег суда у Крагујевцу К број 12/20 од 23.10.2020. године, у односу на окривљену АА, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Живорад Лекић због повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и из члана 441. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде у односу на окривљену АА укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да преиначи побијане пресуде у делу у коме је окривљена АА оглашена кривом у односу на продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, тако што ће је ослободити од оптужбе, као и да на седницу већа, на основу члана 488. став 2. ЗКП позове браниоца окривљене адвоката Живорада Лекића ради присуства истој.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА је неоснован.

Бранилац окривљене АА у захтеву наводи, да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП јер је радње окривљене описане у изреци првостепене пресуде требало квалификовати, као кривично део пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ (за које је јавни тужилац одустао од оптужбе), а не као кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, јер је умишљај окривљене био усмерен ка томе да се не пријави стечени приход, као и чињенице које су од утицаја за утврђивање обавезе плаћања пореза.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује као неосноване. Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљене АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљене, за које је првостепеном пресудом оглашена кривом, стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ (страна 6 став 6, 7 и страна 7 став 1 и 2 другостепене пресуде) које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљене АА наводи се и да је окривљена АА, између осталих, на основу члана 258. став 4. ЗКП обавезана да по основу имовинскоправног захтева исплати Републици Србији солидарно са осталим саокривљенима износ од 14.817.554,00 динара, иако се Република Србија према изреци пресуде не појављује у својству оштећеног лица, па је одлука о имовинскоправном захтеву неправилна, а побијане пресуде су донете уз повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП.

Пресуда Вишег суда у Крагујевцу К број 12/202 од 23.10.2020. године у погледу досуђеног имовинскоправног захтева оштећеној Републици Србији у износу од 14.817.554,00 динара је исправљена решењем истог суда К број 12/20 од 28.05.2021. године, којим је одлучено да се у овом делу досуђени имовинскоправни захтев брише, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА којима се на наведени начин указује на повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП, од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци пресуде на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**